

Türkiye Cumhuriyeti ile Avusturya Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması ve Eki Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı ve Dışışleri Komisyonu Raporu (1/621)

Not: Tasarı Başkanlıkça; tali olarak Plan ve Bütçe, esas olarak da Dışışleri Komisyonuna gönderilmiştir.

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

25/6/2008

Sayı: B.02.0.KKG.0.10/101-1592/2812

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışışleri Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 4/6/2008 tarihinde kararlaştırılan “Türkiye Cumhuriyeti ile Avusturya Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması ve Eki Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı” ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan
Başbakan

GEREKÇE

"Türkiye Cumhuriyeti ile Avusturya Cumhuriyeti Arasında Gelir ve Servet Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmenin Önlenmesine ve Diğer Bazı Hususların Düzenlenmesine İlişkin Anlaşma" 1970 yılında imzalanmış olup, Türkiye'nin bu konuda akdettiği ilk anlaşmadır. Anlaşmanın imzalandığı tarihten günümüze kadar geçen süre içinde gerek iki ülkenin vergi mevzuatında gerekse güncel ekonomik gelişmeler doğrultusunda anlaşma politikalarında değişiklikler olmuştur. Ayrıca, uluslararası anlaşma modellerinden biri olan "OECD Model Vergi Anlaşması" da yıllar itibarıyla güncelleştirilmiştir. Bütün bu gelişmeler dikkate alındığında, Avusturya ile yapılan Anlaşmanın revize edilmesi ihtiyacı doğmuştur. Bu amaçla, Türkiye Cumhuriyeti ile Avusturya Cumhuriyeti arasında 28 Mart 2008 tarihinde Viyana'da "Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması" ve eki "Protokol" imzalanmıştır. Bu Anlaşmanın yürürlüğe girmesi ile birlikte eski Anlaşma hüküm ifade etmeyecektir.

Anlaşma ile kişilerin aynı gelir üzerinden iki Devlette birden vergilendirilmesinin (çifte vergilendirme) önlenmesi amaçlanmaktadır. Bu amacı sağlamak üzere, vergileme hakkı, gelir unsurları itibarıyla ikamet edilen veya kaynak Devletlerden birine bırakılmakta veya bu mümkün olmazsa iki Devlet arasında paylaştırılmaktadır. Böylece, Akit Devletlerden birinde yatırım yapan, teknoloji veya hizmet sunan diğer Devlet mükimlerinin, o Devletin mükelleflerine göre daha ağır vergilendirilmesine engel olunmakta ve teşebbüslerin risk almadan önce ileride karşılına çıkacak her türlü vergi ile ilgili mükellefiyeti hesaplayabilmeleri sağlanmaktadır. Çifte vergilendirmenin Akit Devletlerde önlenmesi ile Avusturyalı yatırımcılar için Türkiye'nin, Türk yatırımcılar için ise Avusturya'nın daha cazip hale geleceği öngörülmektedir.

Anlaşmanın kapsamına aldığı vergiler açısından çifte vergilendirmenin ve vergi kaçakçılığının nasıl önleneceği ve muhtelif gelir unsurlarının vergilendirilmesine ilişkin ilkeler ve düzenlemeler, ilişikte yer alan Anlaşmanın madde gerekçelerinde ayrıntılarıyla açıklanmıştır .

ANLAŞMA MADDELERİNİN GEREKÇELERİ

MADDE GEREKÇELERİ

"Türkiye Cumhuriyeti ile Avusturya Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması" 29 madde ve Protokol'den meydana gelmiştir. Anlaşma maddelerinin gerekçeleri aşağıda belirtilmiştir.

Madde 1- Kapsanan Kişiler

1 inci madde hükmü gereğince bu Anlaşma, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin muki-mi olan kişilere uygulanacaktır.

Diğer bir ifade ile bu Anlaşma, milliyet farkı gözetilmeksizin Akit Devletler (Türkiye ve Avusturya) den birinde veya her ikisinde mukim olan kişileri kapsamına almaktadır.

Madde 2- Kavranan Vergiler

Bu madde, Anlaşmanın kavradığı vergilerin belirlenmesinde ve tarifinde açıklığı temin etme amacını gütmektedir.

Maddenin 1 inci fıkrası, Anlaşmanın, ne şekilde alındığına bakılmaksızın bir Akit Devlette, politik alt bölümlerinde veya mahalli idarelerinde gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacağını belirtmektedir.

2 nci fıkra, gelir üzerinden alınan vergilerin kapsamını belirlemektedir.

3 üncü fıkra, Anlaşmanın Akit Devletlerdeki mevcut vergilerden hangilerine uygulanacağı hükme bağlanmıştır. Anlaşma kapsamına giren vergilerin; Avusturya'da gelir vergisi ve kurumlar vergisi; Türkiye'de ise gelir vergisi ve kurumlar vergisinden ibaret olduğu belirtilmiştir.

4 üncü fıkra, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların yeri-ne uygulanan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilerin de Anlaşma kapsamına gireceğini hükme bağlamakta, ayrıca, Akit Devletlerin yetkili makamlarının, ilgili vergi mevzuatlarında yaptıkları önemli değişiklikleri birbirlerine bildirmelerini öngörmektedir.

Madde 3- Genel Tanımlar

Bu maddede, Anlaşmada kullanılan terimlerin yorumu için gerekli genel tanımlar yer almaktadır.

Söz konusu maddede sırasıyla, "Avusturya", "Türkiye", "Bir Akit Devlet" ve "Diğer Akit Devlet", "Vergi" "Kişi", "Şirket", "Kanuni Ana Merkez", "Vatandaş", "Bir Akit Devlet Teşebbüsü" ve "Diğer Akit Devlet Teşebbüsü", "Yetkili Makam" ve "Uluslararası Trafik" terimlerinin tanımı yer almaktadır.

Maddenin 2 nci fıkrasında, Anlaşmada tanımlanmamış terimlerin, Akit Devletlerin iç mevzuat-larında öngörülen anlamları taşıdığı belirtilmiş ve Anlaşma'da boşluk kalmaması sağlanmıştır.

Madde 4- Mukim

Akit Devletlerin vergileme yetkisi, Anlaşmanın birçok maddesinde doğrudan doğruya "mukim" kavramına göre çözümlenmektedir. Bu çerçevede, gerçek ve tüzel kişilerin hangi Devletin mukimi addedileceği hususu büyük bir önem arz etmektedir.

Maddenin 1 inci fıkrasında, gerçek ve tüzel kişiler arasında ayırım yapılmaksızın, Akit Devlet-lerin iç mevzuatları gereğince ev, ikametgah, kanuni ana merkez, yönetim yeri veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefiyeti altına giren kişi "mukim" addedilmektedir. Gelir Vergisi Kanunumuz Türkiye'de yerleşmiş gerçek kişileri, Kurumlar Vergisi Kanunumuz ise ka-nuni veya iş merkezi Türkiye'de bulunan kurumları tam mükellef addettiğinden, 1 inci fıkra hük-müyle vergi hukukumuz tam bir paralellik sağlanmaktadır.

2 nci fıkra, gerçek kişilerin 1 inci fıkra, belirtilen kriterler nedeniyle her iki Akit Devletin de mukimi addedilmesi halinde, bu kişilerin hangi kıstaslar kullanılmak suretiyle yalnızca bir Akit Devletin mukimi addedileceği hususu çözümlenmektedir.

3 üncü fıkrada ise, gerçek kişi dışında kalan kişilerin her iki Akit Devletin de mukimi olması halinde, Akit Devletlerin yetkili makamlarının karşılıklı anlaşma yoluyla sorunu çözmeye çalışacaklarını, mutabakata varılamaması halinde ise söz konusu kişilerin Anlaşmayla tanınan herhangi bir istisna veya muafiyetten yararlanma talebinde bulunamayacakları hükme bağlanmıştır.

Madde 5- İşyeri

İşyerinin tanımına ilişkin bu madde son derece önemlidir. Bilindiği üzere, Gelir ve Kurumlar Vergisi Kanunlarımız, dar mükellefler açısından ticari kazancın Türkiye'de elde edilmiş sayılması için, kazanç sahiplerinin Türkiye'de işyerinin bulunmasını veya daimi temsilci bulundurmasını ve kazancın bu yerlerde veya bu temsilciler vasıtasıyla yapılan işlerden doğmasını şart koşturmaktadır. Aynı şekilde, Anlaşmanın 7 nci maddesinde de yalnızca işyerine atfedilebilen ticari kazancın kaynak devlette vergilenebileceği prensibi getirilmiştir.

7 fıkra halinde düzenlenen bu maddede, hangi durumlarda bir işyerinin oluşup oluşmayacağı hususu bütün ayrıntılarıyla açıklanmaktadır.

1 inci fıkrada, "işyeri" teriminin genel bir tanımı yapılmaktadır.

2 nci fıkrada, kapsama özellikle dahil edilen işyerlerine örnekler verilmektedir ki bunlar; yönetim yeri, şube, büro, fabrika, atölye, maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yerdir.

3 üncü fıkrada, bir inşaat şantiyesi, yapım, montaj veya kurma projesi veya bunlarla ilgili gözetim faaliyetlerinin yalnızca altı ayı aşan bir süre devam etmesi halinde bir işyeri oluşturacağı belirtilmiştir.

4 üncü fıkrada, işyeri kapsamı dışında kalan hususlar belirtilmiştir.

5 inci fıkrada, daimi temsilcilik düzenlenmiştir. Bu fıkra göre, bir kişi, bir Akit Devlette diğer Akit Devlet teşebbüsü adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini düzenli olarak kullanırsa veya bu kişi böyle bir yetkisi olmamasına rağmen teşebbüs adına düzenli olarak sevk ettiği mallardan veya ticari eşyadan ilk bahsedilen Akit Devlette düzenli olarak mal veya ticari eşya stoku bulundurursa diğer Akit Devlet teşebbüsü ilk bahsedilen Akit Devlette bir işyerine sahip kabul edilecektir. Ancak daimi temsilcilik faaliyetleri 4 üncü fıkrada belirtilen faaliyetlerle sınırlı olduğunda bir işyeri oluşmayacaktır.

Anlaşmada işyeri ve daimi temsilci ayrı ayrı maddelerde düzenlenmeyip, her ikisi de "işyeri" maddesinde düzenlendiğinden, bu fıkra hükmüyle, Gelir Vergisi Kanunu'nun dar mükelleflerin ticari kazançlarının Türkiye'de vergilendirilmesine imkan tanıyan daimi temsilcilğe ilişkin hükümler Anlaşmaya yansıtılmış olmaktadır.

6 ncı fıkrada, bir teşebbüsün bir Akit Devlette, işlerini yalnızca kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, genel komisyon acentesi veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acente vasıtasıyla yürütmesi halinde bu Devlette bir işyerine sahip kabul olunmayacağı belirtilmektedir.

7 nci fıkrada ise, iki ayrı Akit Devlette mukim olan şirketlerin birbirlerini kontrol etmesinin, bunlardan herhangi birinin diğeri için bir işyeri oluşturmayacağı hükme bağlanmıştır.

Madde 6- Gayrimenkul Varlıklardan Elde Edilen Gelir

Bu madde, yalnızca gayrimenkul sermaye iratlarını değil, aynı zamanda gayrimenkullerden kaynaklanacak her türlü gelir unsurunu kapsamaktadır.

Maddenin 1 inci fıkrası ile gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelirin (tarım veya ormancılıktan elde edilen gelir dahil) vergileme hakkı, öncelikle gayrimenkulün bulunduğu Akit Devlete verilmektedir.

2 nci fıkra, “gayrimenkul varlık” teriminin tanımına ilişkindir.

3 üncü fıkrada, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımı, kiralanması veya başka bir suretle kullanımından elde edilen gelire 1 inci fıkra hükmünün uygulanacağı belirtilmektedir.

4 üncü fıkrada ise, 1 ve 3 üncü fıkra hükümlerinin, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkullerden elde edilen gelire de uygulanacağı öngörülmektedir.

Madde 7- Ticari Kazançlar

Maddenin 1 inci fıkrası, ticari kazancın vergilendirilmesindeki genel prensibi açıklamaktadır. Buna göre ticari kazanç, teşebbüsün mukim olduğu Devlette vergilendirilecektir. Ancak, faaliyetin diğer Akit Devlette bir işyeri vasıtasıyla yürütülmesi halinde, kazancın sadece bu işyerine atfedilebilen kısmı diğer Akit Devlette vergilendirilebilecektir.

2 nci fıkra, işyeri kazançlarının hesaplanmasındaki esaslara ilişkindir. Buna göre, işyeri bağımsız bir teşebbüs gibi ele alınacak ve benzer teşebbüslerin benzer koşullarda elde etmesi gereken kazanç, söz konusu işyerine atfedilecektir. Böylece, işyeri-merkez ilişkilerinde emsaline göre yüksek veya düşük fiyatlandırmaya gidildiğinde olaya müdahale edilip, gerçekçi fiyatların fatura edilmesiyle yeni bir vergi matrahı belirlenecek ve vergileme bu matrah üzerinden yapılacaktır.

3 üncü fıkra, işyeri kazancının belirlenmesi sırasında hangi tür giderlerin indirilebileceğine ilişkindir.

4 üncü fıkra, teşebbüs adına sadece mal ve ticari eşya alımında bulunan işyerine, bu faaliyeti dolayısıyla kazanç atfedilemeyeceğine ilişkindir.

5 inci fıkrada ise, ticari kazancın, Anlaşmanın diğer maddelerinde belirtilen gelir unsurlarını da kapsamına alması halinde ilgili madde hükümlerini saklı tutmaktadır.

Madde 8- Deniz ve Hava Taşımacılığı

1 inci fıkra, bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette uluslararası trafik kapsamına giren türden gemi veya uçak işletmeciliğinden elde ettiği kazançların, yalnızca teşebbüsün mukim olduğu Akit Devlette vergilendirilebileceğini öngörmektedir. Diğer bir ifade ile bu tür kazançlar kaynak Devlette vergiden istisna edilmektedir.

2 nci fıkra, bir Akit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi veya uçak işletmeciliğinden elde ettiği kazançlarının, arızı olarak elde edilmeleri koşuluyla konteynerlerin kullanımından veya kiralanmasından elde edilen kazançları da kapsayacağını hükme bağlamıştır.

3 üncü fıkrada ise, 1 inci fıkrada benimsenen prensibin, ortaklık, ortak teşebbüs veya uluslararası işletilen bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlar için de geçerli olduğu hükme bağlanmıştır.

Madde 9- Bağımlı Teşebbüsler

Kurumlar Vergisi Kanunumuzun 11, 12 ve 13 üncü maddelerinde düzenlenen örtülü sermaye ve transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü kazanç dağıtımı ile ilgili olan bu maddede, bağımlı teşebbüslerin bağımsız teşebbüse oranla farklı ticari ilişkilere ve farklı fiyatlandırmalara yönelmeleri halinde Akit Devletlerin ne tür tedbirler alabileceği hükme bağlanmaktadır.

1 inci fıkra, bağımlı teşebbüslerin gerekli itinaı göstermeyip, bağımsız teşebbüsler arasında geçerli olan fiyatlardan sapmaları halinde, vergi kaybına uğrayan Akit Devlete ek vergi alma hakkını vermektedir. Bu ek vergileme sonunda diğer Devletin, kendi mükellefi olan bağımlı teşebbüs için yapacağı matrah ve vergi indirimleri ise 2 nci fıkrada düzenlenmiştir.

Madde 10- Temettüler

1 inci fıkra, temettülerin vergilendirilmesindeki genel ilke ile ilgili olup, temettü gelirinin esas itibarıyla temettü gelirini elde edenin mukim olduğu Akit Devlette vergilendirileceğini öngörmektedir.

2 nci fıkra, temettülerin, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu, yani temettülerin doğduğu Devlette de vergilendirilebileceğini öngörmektedir. Kaynak Devlette diğer Devlet mukimlerine ödenen temettü üzerinden yapılacak vergi tevkifatı oranı Avusturya ve Türkiye yönünden ayrı ayrı belirlenmiştir.

Avusturya yönünden, temettünün gerçek lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az %25'ini elinde tutan bir şirket ise yapılacak vergi tevkifatı oranı gayrisafi temettü tutarının %5'i, diğer durumlarda ise %15'i olarak belirlenmiştir.

Türkiye yönünden, temettünün gerçek lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az %25'ini elinde tutan bir şirket ise yapılacak vergi tevkifatı oranı söz konusu temettülerin Avusturya'da vergiden istisna edilmesi koşuluyla gayrisafi temettü tutarının %5'i, diğer durumlarda ise %15'i olarak belirlenmiştir.

3 üncü fıkra, "temettü" teriminin tanımı yapılmaktadır.

4 üncü fıkra, işyeri kazancının 7 nci madde (Ticari Kazançlar) çerçevesinde vergilendirildikten sonra, kalan kazanç üzerinden işyerinin bulunduğu Akit Devlette vergilendirilebileceği, bu şekilde alınacak verginin kalan kısmın %5'ini aşmayacağı öngörülmektedir. Bu fıkra, Gelir Vergisi Kanunumuzun 94 üncü maddesinin 6/b numaralı bendiyle paralellik arz etmektedir.

5 inci fıkra ise, temettü lehdarının, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu Akit Devlette bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette veya sabit yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunması ve söz konusu temettü elde ediş olayı ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunması halinde, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümlerinin uygulanmayacağı öngörülmektedir. Bu durumda, ticari kazançla ilişkin 7 nci madde veya serbest meslek faaliyetlerine ilişkin 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6 ncı fıkra, bir Akit Devletin, kendisinden kazanç veya gelir elde eden ve diğer Akit Devletin mukimi olan bir şirketin dağıttığı temettüler üzerinden veya dağıtmadığı kazançlardan herhangi bir vergi alamayacağını öngörmektedir. Böylece kaynak Devletin vergileme yetkisi kurum kazancına uygulanmakta, ancak bu durumda kar payı elde eden kişilere doğru bir genişlemeye müsaade edilmemektedir. Fıkra ayrıca, temettünün kazanç veya gelirin elde edildiği Devletin mukimlerine ödenmesi ve bu kazanç veya gelirin elde edildiği Devletteki işyeri ile elde ediş olayı arasında önemli bir bağ bulunması hallerinin kaynak Devlette vergilendirmeme prensibine istisna teşkil ettiği belirtilmektedir.

Madde 11- Faiz

1 inci fıkra, faizlerin vergilendirilmesindeki genel ilkeyi belirlemektedir. Buna göre, faizi vergilendirme hakkı lehdarın mukim olduğu Akit Devlete ait olmaktadır.

2 nci fıkra, faizin gerçek lehdarının diğer Akit Devletin bir mukimi olması halinde, faizin doğduğu Akit Devletin faizin gayrisafi tutarı üzerinden alabileceği azami vergi oranı;

- Oesterreichische Kontrollbank AG ya da amacı ihracatı teşvik etmek olan benzeri bir Türk kamu kuruluşu tarafından ihracatı teşvik etmek amacıyla verilen, garanti edilen veya sigortalanan bir borç ya da alacaktan dolayı ödenen faizin gayrisafi tutarının %5'i,

- Bir banka tarafından elde edilen faizin gayrisafi tutarının %10'u,

- Tüm diğer durumlar için gayrisafi faiz tutarının %15'i,

olarak belirlenmiştir.

3 üncü fıkra, faizin bir Akit Devlete ya da bu Devletin Merkez Bankası'na ödenmesi durumunda 2 nci fıkra hükümlerinin uygulanmayacağı, böyle bir durumda elde edilen söz konusu faizin kaynak Devlette vergiden istisna edileceği hükme bağlanmıştır.

4 üncü fıkra, komanditer ortağın, komanditer olarak iştirakinden ya da borca katılma ve kar paylı tahvillerden elde ettiği gelir dahil olmak üzere, kazanca katılma hakkı sağlayan haklardan veya alacaklardan elde ettiği gelirin kaynak Devlette ve bu kaynak Devletin mevzuatına göre vergilendirilebileceği hükme bağlanmıştır.

5 inci fıkra, “faiz” teriminin kapsamı belirlenmiştir.

6 ncı fıkra, bir Akit Devletin mukimi olan faizin gerçek lehdarı tarafından, diğer Akit Devlette bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette veya sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunulması ve faizin ödendiği alacak ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması halinde, söz konusu faizin bu maddenin 1, 2, 3 ve 4 üncü fıkra hükümleri çerçevesinde değil, ticari kazanca ilişkin 7 nci madde veya serbest meslek faaliyetlerine ilişkin 14 üncü madde hükümleri çerçevesinde vergilendirileceği öngörülmektedir.

7 nci fıkra, faiz gelirlerinin hangi durumda bir Akit Devlette elde edilmiş sayılacağını hükme bağlamaktadır. Buna göre, bir Akit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya bu Devletin bir mukimi tarafından ödenen faizin, bu Akit Devlette elde edildiği kabul edilecektir. Ancak, faiz ödeyen kişinin mukim olsun ya da olmasın bir Akit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olması ve faizin bu işyeri veya sabit yerden kaynaklanması durumunda söz konusu faizin bu işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Akit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

8 inci fıkra, faiz miktarının belirlenmesinde muvazaa durumunu açıklığa kavuşturmaktadır. Fıkra hükmüne göre muvazaa yapabilecek kişiler, aralarında özel ilişki bulunan faiz ödeyen kişi ile faiz lehdarı veya her ikisiyle bir başka kişi olarak belirtilmektedir. Muvazaa durumu ise, özel ilişkinin olmadığı hallerde, kişiler arasında kararlaştırılan faiz miktarını aşan bir faizin ödenmesi olarak ortaya konmuştur. Bu durumda fazla kısım, bu maddede tanımlanan ve indirimli vergiye tabi olan bir faiz olarak nitelendirilmeyip, Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak Akit Devletlerin iç mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 12- Gayrimaddi Hak Bedelleri

1 inci fıkra, vergilemedeki genel ilkeyi belirlemekte ve vergileme hakkını ödeme yapılan kişinin mukim olduğu Akit Devlete tanımaktadır.

2 nci fıkra hükmü, gayrimaddi hak bedellerinin elde edildiği Akit Devlete de % 10'u aşmayacak şekilde vergi alma hakkı tanımaktadır.

3 üncü fıkra, gayrimaddi hak bedellerinin tanımı ile ilgilidir.

4 üncü fıkra, gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarına ait bir işyeri veya sabit yer vasıtasıyla elde edilen gayrimaddi hak bedellerinin indirimli vergi oranına göre değil, ticari kazanca ilişkin 7 nci madde veya serbest meslek kazançlarına ilişkin 14 üncü madde hükümlerine göre vergilendirileceği öngörülmektedir.

5 inci ve 6 ncı fıkralarda ise, faizde olduğu gibi gayrimaddi hak bedellerinin nerede elde edilmiş sayılacağı ve muvazaalı durumlarda nasıl vergilendirileceğine ilişkin özel hükümler yer almaktadır.

Madde 13- Sermaye Değer Artış Kazançları

1 inci fıkrada, 6 ncı maddede tanımlanan gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançların, bu varlıkların bulunduğu Akit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

2 nci fıkrada, bir işyerinin aktifine dahil olan veya serbest meslek faaliyetinin icrasında kullanılan sabit yere ait menkul varlıkların ve bu işyeri veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazançların, bu işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Akit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

3 üncü fıkrada, bir Akit Devlet mukimince, uluslararası trafikte işletilen gemi veya uçaklar ile bunların işletilmesine tahsis edilen menkul varlıkların elden çıkarılmasından elde edilen kazançların, yalnızca gemi veya uçakları işleten teşebbüsün mukim olduğu Akit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

4 üncü fıkrada, bu maddenin diğer fıkralarında sayılanların dışında kalan varlıkların satışından doğan kazançların, bu varlıkları elden çıkaranın mukim olduğu Akit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir. Ancak, diğer Akit Devlette elde edilen sermaye değer artış kazançlarının iktisap tarihinden itibaren bir yıl içinde elden çıkarılması halinde gelir, elde edildiği kaynak Devlette vergilendirilecektir.

Madde 14- Serbest Meslek Faaliyetleri

Maddenin 1 inci fıkrasında, serbest meslek kazançlarının, kazancı elde edenin mukim olduğu Akit Devlette vergilendirileceği hükme bağlanmıştır. Bununla beraber bir Akit Devlet mukiminin, diğer Akit Devlette bulunan sabit bir yeri kullanarak veya bu diğer Akit Devlette 12 aylık herhangi bir kesintisiz dönemde 183 gün veya daha uzun bir süre bulunarak serbest meslek faaliyeti icra etmesi durumunda, bu faaliyetlerden elde edilen kazançların, kaynak Devlette de vergilendirileceği hükmüne yer verilmiştir.

2 nci fıkrada, bir Akit Devlet teşebbüsünün serbest meslek faaliyetleri nedeniyle elde ettiği gelirin, teşebbüsün mukimi olduğu Akit Devlette vergilendirileceği hükme bağlanmıştır. Bununla beraber bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette bulunan bir işyerini kullanarak serbest meslek faaliyeti icra etmesi durumunda veya bu serbest meslek faaliyetlerinin diğer Akit Devlette 12 aylık herhangi bir kesintisiz dönemde 183 gün veya daha uzun bir süre devam etmesi halinde elde edilen kazançların kaynak Devlette de vergilendirileceği hükmüne yer verilmiştir.

3 üncü fıkrada, “serbest meslek faaliyetleri” teriminin tanımı yapılmaktadır.

Madde 15- Bağımlı Faaliyetler

1 inci fıkrada, bağımlı faaliyetlerin vergilendirilmesine ilişkin genel kural belirtilmektedir. Buna göre, hizmetin diğer Devlette ifa edilmemesi şartıyla, bir Akit Devlet mukimince elde edilen ücret, maaş ve diğer benzeri gelirler mukim olunan Devlette vergilendirilecektir. Hizmetin diğer Devlette ifa edilmesi halinde, belli şartlarla kaynak Devlete de vergileme yetkisi tanınabilecektir. Ancak söz konusu kural, bu Anlaşmanın 16, 18, 19 ve 20 nci maddelerinde öngörülen hükümleri herhangi bir şekilde etkilemeyecektir. Diğer bir ifadeyle, yönetim kurulu üyeleri, emekliler, kamu görevlileri, öğrenciler 15 inci maddeye göre değil, kendileriyle ilgili maddelere göre vergilendirileceklerdir.

2 nci fıkrada, ücretin sadece mukim Devlette vergilendirilmesi için hangi şartların bir arada aranması gerektiği belirtilmektedir. Kaynak Devletin vergileme yapabilmesi için, öngörülen bu şartlardan birinin ihlali yeterlidir. Bir başka ifadeyle, diğer Devlette hizmet ifa eden bir Akit Devlet mukiminin bu Devlette ilgili takvim yılı içinde başlayan veya biten herhangi bir 12 aylık dönemde bir veya birkaç seferde toplam 183 günden fazla kalması veya ücret ödemesinin bu diğer Devletin mukimi olan bir işveren tarafından veya onun adına yapılması ya da söz konusu ödemenin, işverenin bu diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılması durumunda, elde edilen ücretler kaynak Devlette vergilendirilecektir.

3 üncü fıkrada ise, 1 inci ve 2 nci fıkraların hükümlerine bakılmaksızın, uluslararası trafikte işletilen bir gemi veya uçakta ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelirin teşebbüsün mukim olduğu Akit Devlette vergilendirileceği hükmü öngörülmektedir.

Madde 16- Müdürlere Yapılan Ödemeler

Maddede, bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette mukim bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğer benzeri ödemelerin, bu diğer Akit Devlette vergilendirilebileceği hükme bağlanmıştır.

Madde 17- Sanatçı ve Sporcular

1 inci fıkra, bir Akit Devlet mukimi olan sanatçı ve sporcuların iştiğal konuları ile ilgili şahsi faaliyetlerinden dolayı diğer Akit Devlette elde ettikleri gelirlerin, bu faaliyetleri icra ettikleri diğer Akit Devlette vergilendirileceğini hükme bağlamaktadır. Bu çerçevede, serbest meslek faaliyetleri ile bağımlı faaliyetleri (ücretler) düzenleyen 14 ve 15 inci madde hükümleri sanatçı ve sporcular açısından geçerli olmayıp, vergileme yalnızca 17 nci madde kapsamında yapılacaktır.

2 nci fıkra organizatörlerle ilgili olup, sanatçı ve sporcuların iştiğal konularıyla ilgili faaliyetlerden doğan gelirin, sanatçı veya sporcuların kendisi adına değil de, bir başkası adına tahakkuk etmesi halinde, vergilemenin, faaliyetin icra edildiği Akit Devlette yapılacağını öngörmektedir. Ancak böyle bir durumda, ticari kazançların, serbest meslek kazançlarının ve ücretlerin vergilendirilmesini düzenleyen bu Anlaşmanın 7, 14 ve 15 inci madde hükümleri dikkate alınmayıp, vergileme yalnızca 17 nci madde kapsamında yapılacaktır.

3 üncü fıkrada ise, bu maddenin 1 inci ve 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bu maddede belirtilen faaliyetlerden elde edilen gelirin, sanatçı veya sporcuların bu Devlette yaptıkları ziyaretin tamamı veya önemli kısmının diğer Akit Devletin, politik alt bölümünün veya mahalli idaresinin kamusal fonlarından desteklenmesi halinde, faaliyetlerin icra edildiği Akit Devlette vergilendirilmeyeceği öngörülmektedir.

Madde 18- Emekli Maaşları

1 inci fıkra, Anlaşmanın 19 uncu maddesinin 2 nci fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, geçmiş çalışmalar karşılığında ödenen emekli maaşları, diğer benzeri ödemeler, Akit Devletlerin sosyal güvenlik sistemleri kapsamında yapılan ödemeler ile bu maddenin 2 nci fıkrası kapsamında yapılan her türlü düzenli ödemelerin yalnızca bunları elde edenin mukim olduğu Akit Devlette vergilendirileceği hükmünü öngörmektedir.

2 nci fıkrada ise, “düzenli ödeme” teriminin tanımı yapılmaktadır.

Madde 19- Kamu Hizmeti

1 inci fıkrada, bir Akit Devlete, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında bu Devlet, politik alt bölümü veya mahalli idaresi tarafından yapılan ve emekli maaşı dışında kalan ücret, maaş ve diğer benzeri ödemelerin yalnızca ödemeyi yapan Akit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir. Ancak, hizmet diğer Akit Devlette ifa edildiğinde ve gelir elde eden bu Akit Devletin bir mukimi olduğunda, bu kişinin aynı zamanda bu Akit Devletin vatandaşı olması veya yalnızca hizmet sunmak için bu Akit Devletin mukimi durumuna geçmemiş olması şartıyla, elde edilen gelirler yalnızca bu diğer Akit Devlette vergilendirilecektir.

2 nci fıkrada, bir Akit Devlete, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, politik alt bölümü veya mahalli idaresi tarafından ya da bunlarca oluşturulan fonlardan ödenen emekli maaşlarının yalnızca bu Akit Devlette vergilendirileceği, bununla beraber gerçek kişinin diğer Akit Devletin bir mukimi ve vatandaşı olması halinde, söz konusu emekli maaşının yalnızca diğer Akit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

3 üncü fıkrada ise, kamu iktisadi kuruluşlarında çalışanlar açısından bu madde hükmünün değil, 15, 16, 17 ve 18 inci madde hükümlerinin geçerli olacağı öngörülmektedir.

4 üncü fıkra, Türkiye' deki Avusturya Dış Ticaret Müsteşarı ve personeline yapılan ödemeler ile Türk Ticaret Odasına verilen hizmetler karşılığında bu Oda tarafından bir gerçek kişiye yapılan ödemeler için de 1 inci ve 3 üncü fıkra hükümlerinin uygulanacağını öngörmektedir.

Madde 20- Öğrenciler

1 inci fıkra, öğrenci ve stajyerlerin öğrenim gördükleri veya mesleki eğitimde bulundukları Akit Devlette yararlanacakları vergi istisnasının sınırlarını belirlemektedir. Buna göre, öğrenci ve stajyerler, kendilerine yalnızca geçim, öğrenim veya mesleki eğitim masraflarını karşılamak üzere yapılan ödemeler dolayısıyla öğrenim gördükleri veya staj yaptıkları Akit Devlette vergiye tabi tutulmayacaklardır.

2 nci fıkrada ise, bir Akit Devletin mukimi olan öğrenci veya stajyerin diğer Akit Devlette ilgili mali yıl içinde 183 günü aşmamak üzere hizmet ifa etmesi sonucu eline geçen ücretlerin, ifa edilen hizmetlerin bu kişinin mukimi olduğu Akit Devlette sürdürdüğü çalışmalar veya mesleki eğitimi ile ilgili olması şartıyla bu diğer Akit Devlette vergilendirilmeyeceği öngörülmektedir.

Madde 21- Diğer Gelirler

1 inci fıkrada, Anlaşmanın bundan önceki maddelerinde kavranmayan gelir unsurlarının kaynak Devlette vergilendirileceği hükme bağlanmıştır.

2 nci fıkrada ise, her iki Akit Devletin dışında doğan gelir unsurlarının yalnızca söz konusu geliri elde eden kişinin mukim olduğu Akit Devlette vergilendirileceği hükme bağlanmıştır.

Madde 22- Çifte Vergilendirmenin Önlenmesi

Madde çifte vergilendirmenin önlenmesi ile ilgili olup Avusturya ve Türkiye için ayrı fıkralar halinde düzenleme yapılmıştır.

1 inci fıkra, Avusturya mukimleri için Avusturya' da çifte vergilendirmenin nasıl önleneceğini hükme bağlamıştır.

1 inci fıkranın (a) bendi, genel prensip olarak bir Avusturya mukiminin Türkiye' de vergilendirilebilir bir gelir elde etmesi durumunda (b) ile (e) bentleri saklı kalmak üzere söz konusu gelirin Avusturya' da vergiden istisna edileceği hükmünü öngörmüştür.

1 inci fıkranın (b) bendi, bir Avusturya mukiminin bu Anlaşmanın 10/2, 11/2, 11/4, 12/2, 13/4'ün ikinci cümlesi ve 21/1 maddeleri uyarınca elde ettiği gelir türleri için Türkiye' de ödemiş olduğu verginin Avusturya' da mahsup edileceğini hükme bağlamıştır.

1 inci fıkranın (c) bendi, madde 10/2-b(i) bakımından, Türkiye mukimi bir şirket tarafından Avusturya mukimi bir şirkete ödenen temettülerin Avusturya' da vergiden istisna edileceğini öngörmektedir.

1 inci fıkranın (d) bendine göre, bir Avusturya mukiminin Anlaşma hükümlerine uygun olarak elde ettiği gelir Avusturya'da vergiden istisna edilirse, Avusturya bu mukimin geriye kalan geliri üzerinden alınacak vergiyi hesaplarken, istisna edilen geliri de dikkate alabilecektir.

1 inci fıkranın (e) bendi ile bir Avusturya mukiminin Türkiye'den elde ettiği faiz ve gayrimaddi hak bedelleri için Avusturya'da "korunmalı mahsup" sisteminin uygulanacağına ilişkin düzenleme yapılmıştır. Buna göre, bir Avusturya mukiminin Türkiye'den faiz ve gayrimaddi hak bedeli elde etmesi ve Türkiye'de bu gelir türleri için uygulanan vergi oranının Anlaşmanın 11 inci maddesinin 2 nci fıkrasının (a) ila (c) bentlerinde belirlenen oranlardan ve gayrimaddi hak bedelleri için ise %10'dan daha düşük olması durumunda, Avusturya, söz konusu gelir türleri üzerinden alınacak Avusturya vergisinden Türkiye'de uygulanan düşük vergi oranları üzerinden ödenen tutarın değil, Anlaşmada ilgili madde hükümlerinde belirtilen vergi oranlarına eşit bir tutarın mahsubuna müsaade edecektir.

2 nci fıkra, Türkiye mukimleri için Türkiye'de çifte vergilendirmenin nasıl önleneceğini hükme bağlamıştır.

2 nci fıkranın (a) bendi, bir Türkiye mukiminin Avusturya'da vergilendirilebilir bir gelir elde etmesi durumunda Avusturya'da ödenen verginin Türk vergisinden mahsubuna müsaade edileceğini hükme bağlamıştır.

2 nci fıkranın (b) bendinde ise bir Türkiye mukiminin elde ettiği gelirin Türkiye'de vergiden istisna edilmesi durumunda, Türkiye'nin bu mukimin geriye kalan geliri üzerinden alınacak vergiyi hesaplarken, istisna edilen geliri de dikkate alabileceği hüküm altına alınmıştır.

Madde 23- Ayrım Yapılmaması

Maddenin 1 inci fıkrasında, bir Akit Devletin vatandaşlarının, diğer Akit Devlette, o Devletin aynı koşullara sahip vatandaşlarına kıyasla daha değişik veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacağı öngörülmektedir. Aynı hüküm, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olmayan kişilere de uygulanacaktır.

2 nci fıkra, bir Akit Devlet mukimi olan vatansız kişilerin, diğer Devlette, o Devletin aynı koşullara sahip vatandaşlarına kıyasla daha değişik veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacakları hükme bağlanmaktadır.

3 üncü fıkra, Anlaşmanın 10 uncu maddesinin 4 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir işyerinin bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine kıyasla daha ağır bir vergilemeye tabi tutulmayacakları ve bu hükmün bir Akit Devletin kendi mukimlerine şahsi veya ailevi durumları dolayısıyla uyguladığı şahsi indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Akit Devlet mukimlerine de uygulamak zorunda olduğu yönünde anlaşılmayacağı belirtilmektedir.

4 üncü fıkra, Anlaşmanın 9 uncu maddesinin 1 inci fıkrası, 11 inci maddesinin 8 inci fıkrası veya 12 nci maddesinin 6 ncı fıkrası hükümlerinin uygulanacağı haller hariç olmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünün vergi matrahı belirlenirken diğer Akit Devlet mukimine ödenen faiz, gayrimaddi hak bedeli ve diğer ödemelerin, ilk bahsedilen Devletin mukimine ödenmiş gibi gider olarak indirilebileceği hükme bağlanmıştır.

5 inci fıkra, ayrım yapmama prensibinin, bir Akit Devletin bir veya bir kaç mukimi tarafından doğrudan veya dolaylı olarak, kısmen ya da tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri için de geçerli olduğu belirtilmektedir.

Madde 24- Karşılıklı Anlaşma Usulü

Maddenin ilk iki fıkrası, bir kişinin, Akit Devletlerden herhangi birinin veya her ikisinin işlemlerinin, kendisi açısından bu Anlaşma hükümlerine uygun olmayan sonuçlar yarattığı veya yaratacağı kanaatine varması halinde sorunun nasıl çözümleneceğini hükme bağlamaktadır.

1 inci fıkraya göre, bir kişi durumunu Akit Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, mukim olduğu Akit Devletin yetkili makamına veya durumunun 23 üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun olması halinde vatandaşı olduğu Akit Devletin yetkili makamına başvurabilecektir. Ancak, bu başvuru Anlaşma hükümlerine aykırı düşen bir vergilemeyle sonuçlanan eylemin ilk bildiriminden itibaren üç yıl içerisinde yapılmalıdır.

2 nci fıkraya göre, kendisine başvuruda bulunulan yetkili makam itirazı haklı bulur ve sorunu kendi çözemezse, diğer Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya varmak için gayret gösterecektir. Varılan Anlaşma, Akit Devletlerin iç mevzuatlarındaki zaman sınırlandırmalarına bağlı kalmaksızın uygulanacaktır.

Maddenin 3 üncü fıkrasında, yetkili makamların bu Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan sorunların çözümü için karşılıklı anlaşma usulünü kullanabilecekleri, 4 üncü fıkrada ise karşılıklı anlaşmanın ne şekilde yapılacağı hükme bağlanmıştır.

Madde 25- Bilgi Değişimi

Anlaşmanın uygulanabilmesi için, iki Akit Devletin vergi idareleri arasında gerekli hallerde yakın işbirliğine ihtiyaç duyulmaktadır. Maddede, Akit Devletlerin hangi hallerde bilgi değişiminde bulunacakları, elde edilen bilgilerin kimlere verilebileceği ve bilgi değişiminin sınırları ele alınmıştır.

Madde 26- Tahsilatta Yardımlaşma

Maddede, bir Akit Devlet tarafından alınan vergilere mevcut Anlaşma ile tanınan muafiyetin, bu Anlaşmadan yararlanma hakkı olmayan kişiler lehine uygulanmayacağı güvence altına alındığı ölçüde Akit Devletlerin vergilerin tahsilatı konusunda birbirlerine yardım etmesi ve destek sağlaması öngörülmektedir. Maddede ayrıca tahsilat talebi başvurusunun nasıl yapılacağı, takibatın nasıl yapılacağı, borcun varlığına ya da miktarına ilişkin itirazların nereye yapılacağı hükme bağlanmış olup madde hükümlerinin Akit Devletlerden her birine, kendi vergilerini tahsil etmede kullanılanlardan farklı olan ya da egemenliğine, güvenliğine, kamu politikasına veya ulusal çıkarlarına ters düşen idari yöntemler uygulama zorunluluğu yüklemeyeceği hükme bağlanmıştır.

Madde 27- Diplomat Hüviyetindeki Memurlar ve Konsolosluk Memurları

Bu maddede, diplomat hüviyetindeki memurlar ve konsolosluk memurlarının Devletler hukukunun genel kurallarına veya özel anlaşma hükümlerine göre yararlandıkları vergi ayrıcalıklarının bu Anlaşma hükümlerinden etkilenmeyeceği belirtilmektedir.

Madde 28- Yürürlüğe Girme

Maddenin 1 inci fıkrasında, Anlaşmanın onaylanacağı ve onay belgelerinin teati edileceği hükme bağlanmıştır.

Maddenin 2 nci fıkrasında, Anlaşmanın onay belgelerinin teatisini takip eden üçüncü ayın ilk günü yürürlüğe gireceği ve onay belgelerinin teati edildiği takvim yılının Aralık ayının 31 inci gününden sonra başlayan herhangi bir vergilendirme dönemine ilişkin vergiler bakımından uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

Maddenin 3 üncü fıkrasında, 3 Kasım 1970 tarihinde Viyana'da imzalanan Türkiye Cumhuriyeti ile Avusturya Cumhuriyeti Arasında Gelir ve Servet Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmenin Önlenmesine ve Diğer Bazı Hususların Düzenlenmesine İlişkin Anlaşma'nın, bu Anlaşma'nın, bu maddenin 2 nci fıkrasına uygun olarak yürürlüğe girdiği tarihten itibaren hüküm ifade etmeyeceği hükme bağlanmıştır.

Madde 29- Yürürlükten Kalkma

Madde, Anlaşmanın feshedilinceye kadar yürürlükte kalacağını belirtmekte, fesih usulünü açıklamakta ve fesih halinin hangi vergilendirme dönemleri için hüküm ifade edeceğini belirlemektedir.

PROTOKOL MADDELERİNİN GEREKÇELERİ

Anlaşmanın bir bölümünü oluşturan ve Anlaşma maddelerinin sonunda yer alan Protokol 5 fıkradan ibarettir.

1.10 uncu Maddenin 2 nci fıkrasının b) bendinin (i) alt bendine Ek

Bu fıkarda, Avusturya yetkili makamının, Avusturya iç mevzuatı uyarınca temettülerin muafiyetine ilişkin koşulların oluşup oluşmadığı hususunu teyit edeceği hükme bağlanmıştır.

2.12 ve 13 üncü Maddeye Ek

Bu fıkarda, Anlaşmanın 12 ve 13 üncü maddelerine ilişkin olarak, bir varlığın satışı karşılığında alınan ödemelerde, bu ödemelerin söz konusu varlıkla ilgili olarak gerçek bir elden çıkarma karşılığında yapılmadığı ispat edilemez ise 13 üncü madde hükümlerinin uygulanacağı, bu hususun ispat edilmesi halinde 12 nci madde hükümlerinin uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

3.21 inci Maddeye Ek

Bu fıkarda, bir Akit Devlet mukiminin, kanuni bir hak kapsamında diğer Akit Devletten elde ettiği gelirin diğer Akit Devlet kanunları uyarınca vergiden muaf tutulan bir gelir olması halinde, söz konusu gelirin mukim Devlette vergilendirilmeyebileceği hükme bağlanmıştır.

4.22 nci Maddenin 1 inci fıkrasının e) bendine Ek

Bu fıkarda, 22 nci maddenin 1 inci fıkrasının (e) bendi hükümlerinin uygulamasına olanak veren bir işlemin, esas olarak vergiden kaçınmak amacıyla seçilmiş olması durumunda, söz konusu hükümlerin uygulanmayacağı öngörülmüştür.

5.24 üncü Maddenin 2 nci fıkrasına Ek

Bu fıkarda, 24 üncü maddenin 2 nci fıkrasına ilişkin olarak, Türkiye yönünden mükellefin, karşılıklı anlaşma sonucunun vergi idaresi tarafından kendisine bildirilmesinden sonraki bir yıllık süre içerisinde söz konusu karşılıklı anlaşma sonucuna ilişkin iadeyi istemek zorunda olduğu hükme bağlanmıştır.

İç mevzuatımızda 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun "Düzeltilme Yetkisi ve Reddiyat" başlıklı 120 nci maddesinde mükellef aleyhine bir hata yapılması durumunda mükellefin fazla ödenen vergiyi iade alabilmesi için düzeltme fişinin kendisine tebliğ edilmesinden itibaren 1 yıl içinde müracaat etmesi gerektiği hususu düzenlenmiştir. Protokoldeki bu fıkra ile iç mevzuatımızda yer alan söz konusu düzenleme ile paralellik sağlanmıştır.

Dışışleri Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

31 Ekim 2008

Dışışleri Komisyonu Raporu

Esas No.: 1/621

Karar No.: 96

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışışleri Bakanlığı tarafından hazırlanarak Bakanlar Kurulunca 25/6/2008 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 3/7/2008 tarihinde tali komisyon olarak Plan ve Bütçe Komisyonuna esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen “Türkiye Cumhuriyeti ile Avusturya Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması ve Eki Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı”, Komisyonumuzun 23/10/2008 tarihli 18 inci toplantısında Dışışleri Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı temsilcilerinin de katılımlarıyla görüşülmüştür.

Tasarı ve gerekçesi incelendiğinde Anlaşma ile;

-Anlaşmanın kapsamında bulunan kişiler,

-Taraflar ülkelerde Anlaşmanın kapsamında bulunan vergi çeşitleri,

-Değişik kaynaklardan elde edilen gelirlerin vergilendirilmesinde uygulanacak kurallar,

-Taraflar ülkelerden birinde ödenen bir verginin diğer ülkede mahsup edilebilmesi ve şartları,

-Anlaşmanın uygulanmasında taraflar ülkelerin kendi vatandaşları ile diğer taraflar ülke vatandaşları arasında vergileme bakımından ayrımcılık yapılmaması,

-Anlaşmanın yürütülmesi için gerekli bilgi ve belgelerin değişimi,

-Anlaşmanın yürürlüğe giriş tarihi ve geçerlilik süresi,

konularında düzenlemeler öngörülmektedir.

Komisyonumuzda Tasarının tümü üzerinde yapılan görüşmelerde;

-Çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmalarının, ikili ekonomik ilişkileri düzenleyen en temel anlaşmalardan biri olduğu,

-Avusturya ile 1970 yılında imzalanmış bir Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının bulunduğu, ancak, bu Anlaşmanın günün koşullarına göre revize edilerek mevcut Anlaşmanın imzalandığı,

-Avusturyanın Avrupa Birliği üyeliğimiz konusunda takındığı olumsuz tavrın ikili ekonomik ilişkilerin geliştirilmesiyle zaman içinde kırılabileceği,

ifade edilmiştir.

Tasarının tümü üzerindeki görüşmelerin ardından Tasarı ve gerekçesi Komisyonumuzca da benimsenerek maddelerin görüşülmesine geçilmiştir.

Tasarının 1 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

Tasarının 2 nci maddesinde yürürlük ve yürütme maddesi birlikte düzenlenmiş, ancak, günümüze kadar yapılan Meclis uygulamalarında yürürlük ve yürütme maddelerinin tek bir maddede düzenlenmesine rastlanmadığı için verilen önergelerin kabulüyle yürürlük maddesi 2 nci ve yürütme maddesi de 3 üncü madde olarak Komisyonumuzca kabul edilmiştir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi

(S. Sayısı: 301)

Tasarının tümü yapılan değişikliklerle oya sunulmuş ve Komisyonumuzca oybirliğiyle kabul edilmiştir.

Komisyon üyelerinden Manisa Milletvekili Mehmet Çerçi ve Tekirdağ Milletvekili Necip Taylan'ın Komisyon raporu üzerine özel sözcüler olarak atanması Komisyon tarafından kabul edilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkanvekili	Sözcü	Üye
<i>Mehmet Ceylan</i>	<i>Suat Kınıklioğlu</i>	<i>Mehmet Çerçi</i>
Karabük	Çankırı	Manisa
		(Bu Raporun Özel Sözcüsü)
Üye	Kâtip	Üye
<i>Necip Taylan</i>	<i>Abdülkadir Emin Önen</i>	<i>Ahmet Deniz Bölükbaşı</i>
Tekirdağ	Şanlıurfa	Ankara
(Bu Raporun Özel Sözcüsü)		
Üye	Üye	Üye
<i>Metin Yılmaz</i>	<i>Onur Öymen</i>	<i>Fevzi Şanverdi</i>
Bolu	Bursa	Hatay
Üye	Üye	Üye
<i>İlhan Kesici</i>	<i>Hüseyin Tuğcu</i>	<i>Mehmet Şahin</i>
İstanbul	Kütahya	Malatya
	Üye	
	<i>Metin Ergun</i>	
	Muğla	

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

DİŞİŞLERİ KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE AVUSTURYA
CUMHURİYETİ ARASINDA GELİR ÜZE-
RİNDEN ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE
VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME ANLAŞMASI
VE EKİ PROTOKOLÜN ONAYLANMASININ
UYGUN BULUNDUĞUNA DAİR KANUN
TASARISI**

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE AVUSTURYA
CUMHURİYETİ ARASINDA GELİR ÜZE-
RİNDEN ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE
VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME ANLAŞMASI
VE EKİ PROTOKOLÜN ONAYLANMASININ
UYGUN BULUNDUĞUNA DAİR KANUN
TASARISI**

MADDE 1- (1) 28 Mart 2008 tarihinde Viyana’da imzalanan “Türkiye Cumhuriyeti ile Avusturya Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması” ve eki “Protokol” ün onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer ve hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

MADDE 1- Tasarının 1 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

C. Çiçek

Devlet Bakanı

M. Aydın

Devlet Bakanı

N. Çubukçu

Adalet Bakanı

M. A. Şahin

Dışişleri Bakanı V.

B. Atalay

Bayındırlık ve İskân Bakanı

F. N. Özak

Tarım ve Köyişleri Bakanı

M. M. Eker

En. ve Tab. Kay. Bakanı

M. H. Güler

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

H. Yazıcı

Devlet Bakanı

M. Başesgioğlu

Devlet Bakanı V.

N. Çubukçu

Millî Savunma Bakanı

M. V. Gönül

Maliye Bakanı V.

M. Z. Çağlayan

Sağlık Bakanı

R. Akdağ

Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı

F. Çelik

Kültür ve Turizm Bakanı

E. Günay

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

N. Ekren

Devlet Bakanı V.

M. V. Gönül

Devlet Bakanı

M. S. Yazıcıoğlu

İçişleri Bakanı

B. Atalay

Millî Eğitim Bakanı

H. Çelik

Ulaştırma Bakanı

B. Yıldırım

Sanayi ve Ticaret Bakanı

M. Z. Çağlayan

Çevre ve Orman Bakanı

V. Eroğlu

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE
AVUSTURYA CUMHURİYETİ ARASINDA
GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME ANLAŞMASI**

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ
İLE
AVUSTURYA CUMHURİYETİ**

**Gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi
önleyen bir anlaşma yapmak isteğiyle aşağıdaki şekilde
anlaşmışlardır:**

Madde 1 KAPSANAN KİŞİLER

Bu Anlaşma, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Madde 2 KAVRANAN VERGİLER

(1) Bu Anlaşma, ne şekilde alındığına bakılmaksızın, bir Akit Devlet veya politik alt bölümleri ya da mahalli idareleri adına gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

(2) Menkul veya gayrimenkul varlıkların devrinden doğan kazançlara uygulanan vergiler ile teşebbüsler tarafından ödenen ücret ya da maaşların toplam tutarı üzerinden alınan vergiler ve bunun yanı sıra sermaye değer artışlarına uygulanan vergiler de dahil olmak üzere toplam gelir veya gelirin unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelir üzerinden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

(3) Anlaşmanın uygulanacağı mevcut vergiler özellikle:

a) Avusturya'da:

- i. Gelir vergisi (die Einkommensteuer);
- ii. Kurumlar vergisi (die Körperschaftsteuer);

(bundan böyle "Avusturya vergisi" olarak bahsedilecektir);

b) Türkiye'de:

- i. Gelir vergisi;
- ii. Kurumlar vergisi;

(bundan böyle "Türk vergisi" olarak bahsedilecektir).

(4) Anlaşma aynı zamanda, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alınan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Akit Devletlerin yetkili makamları, vergi mevzuatlarında yapılan önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceklerdir.

Madde 3 GENEL TANIMLAR

(1) Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, metin aksini gerektirmedikçe:

- a) (i) "Avusturya" terimi, uluslararası hukuka uygun olarak Avusturya Cumhuriyeti'nin egemenliği altında bulunan toprakları ifade eder,

Türkiye Büyük Millet Meclisi

(S. Sayısı: 301)

(ii) "Türkiye" terimi, karasuları ve üzerinde bulunan hava sahası dahil olmak üzere, Türkiye'nin sahip olduğu egemenlik alanını, bunun yanı sıra uluslararası hukuka uygun olarak doğal kaynakların aranması, işletilmesi ve korunması amacıyla yargı yetkisi veya egemenlik haklarına sahip olduğu deniz alanlarını ifade eder;

- b) "Bir Akit Devlet" ve "diğer Akit Devlet" terimleri metnin gereğine göre, Avusturya veya Türkiye anlamına gelir;
- c) "Vergi" terimi, bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde kavranan herhangi bir vergi anlamına gelir;
- d) "Kişi" terimi, bir gerçek kişiyi, bir şirketi ve kişilerin oluşturduğu diğer herhangi bir kuruluşu kapsar;
- e) "Şirket" terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir;
- f) "Kanuni ana merkez" terimi sırasıyla, Türk Ticaret Kanunu veya Avusturya Mali Kanunu kapsamındaki kanuni merkez (Kanuni Merkez, Sitz) anlamına gelir;
- g) "Vatandaş" terimi:

(i) bir Akit Devletin vatandaşlığına sahip herhangi bir gerçek kişiyi;

(ii) bir Akit Devlette yürürlükte olan mevzuata göre statü kazanan herhangi bir tüzel kişiliği, ortaklığı veya derneği

ifade eder;

- h) "Bir Akit Devlet teşebbüsü" ve "diğer Akit Devlet teşebbüsü" terimleri, sırasıyla, bir Akit Devlet mukimi tarafından işletilen bir teşebbüsü ve diğer Akit Devlet mukimi tarafından işletilen bir teşebbüsü ifade eder;

- i) "Yetkili makam" terimi;

(i) Avusturya'da: Federal Maliye Bakanını veya onun yetkili temsilcisini;

(ii) Türkiye'de: Maliye Bakanını veya onun yetkili temsilcisini

ifade eder;

- j) "Uluslararası trafik" terimi, yalnızca diğer Akit Devletin sınırları içinde bulunan yerler arasında yapılan gemi veya uçak işletmeciliği hariç olmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsü tarafından gemi veya uçak işletilerek yapılan her türlü taşımacılığı ifade eder.

(2) Anlaşmanın herhangi bir tarihte bir Akit Devlet tarafından uygulanması bakımından, Anlaşmada tanımlanmamış herhangi bir terim, metin aksini gerektirmedikçe, bu Anlaşmanın uygulandığı vergilerin amaçları bakımından, o tarihte bu Devletin mevzuatında öngörülen anlamı taşıyacak ve bu Devletin yürürlükteki vergi mevzuatında yer alan herhangi bir anlam, bu Devletin diğer mevzuatında bu terime verilen anlama göre üstünlük taşıyacaktır.

Madde 4 MUKİM

(1) Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, "bir Akit Devletin mukimi" terimi, bu Devlet, herhangi bir politik alt bölümü veya mahalli idaresi de dahil olmak üzere, o Devletin mevzuatı gereğince ev, ikametgah, kanuni ana merkez, yönetim yeri veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle burada vergi mükellefi olan herhangi bir kişi anlamına gelir. Ancak bu terim, yalnızca o Devletteki kaynaklardan elde edilen gelir nedeniyle, o Devlette vergiye tabi tutulan herhangi bir kişiyi kapsamaz.

(2) 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Akit Devletin de mukimi olduğunda, bu kişinin durumu aşağıdaki şekilde belirlenecektir:

- a) Bu kişi, yalnızca daimi olarak kalabileceği bir evin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir. Eğer bu kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir evi varsa, bu kişi, yalnızca kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu (hayati menfaatlerin merkezi olan) Devletin bir mukimi kabul edilecektir;
- b) Eğer kişinin hayati menfaatlerinin merkezinin yer aldığı Devlet saptanamazsa veya her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir evi yoksa bu kişi yalnızca kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Devletin bir mukimi kabul edilecektir;
- c) Eğer kişinin her iki Devlette de kalmayı adet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev söz konusu değilse, bu kişi yalnızca vatandaşı olduğu Devletin mukimi kabul edilecektir;
- d) Eğer kişi her iki Devletin de vatandaşıysa veya her iki Devletin de vatandaşı değilse, Akit Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşma yoluyla çözmeye gayret edeceklerdir.

(3) Gerçek kişi dışındaki bir kişi, 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla her iki Akit Devletin de mukimi olduğunda, Akit Devletlerin yetkili makamları karşılıklı anlaşma yoluyla sorunu çözmeye ve bu Anlaşmanın söz konusu kişiye uygulanma biçimini belirlemeye gayret edeceklerdir. Böyle bir mutabakata varılamaması durumunda, söz konusu kişinin Anlaşmayla tanınan herhangi bir istisna veya muafiyetten yararlanma talebinde bulunma hakkı olmayacaktır.

Madde 5 İŞYERİ

(1) Bu Anlaşmanın amaçları bakımından "işyeri" terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

(2) "İşyeri" terimi özellikle şunları kapsamına alır:

- a) Yönetim yeri;
- b) Şube;

c) Büro;

d) Fabrika;

e) Atölye ve

f) Maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yer.

(3) Bir inşaat şantiyesi ya da yapım, montaj veya kurma projesi veya bunlarla ilgili gözetim faaliyetleri yalnızca 6 ayı aşan bir süre boyunca devam etmesi durumunda bir işyeri oluşturur.

(4) Bu maddenin daha önceki hükümleri ile bağlı kalınmaksızın, "işyeri" teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir:

- a) Tesislerinin, teşebbüse ait malların veya ticari eşyanın yalnızca depolanması, teşhiri veya teslimi amacıyla kullanılması;
- b) Teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının, yalnızca depolama, teşhir veya teslim amacıyla elde tutulması;
- c) Teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının, yalnızca bir başka teşebbüse işlettilmesi amacıyla elde tutulması;
- d) İşe ilişkin sabit bir yerin, yalnızca teşebbüse mal veya ticari eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;
- e) İşe ilişkin sabit bir yerin, teşebbüs için yalnızca hazırlayıcı veya yardımcı karakter taşıyan diğer herhangi bir işin yürütülmesi amacıyla elde tutulması;
- f) İşe ilişkin sabit bir yerin, yalnızca (a) ila (e) bentlerinde bahsedilen faaliyetlerin birkaçını bir arada icra etmek için elde tutulması; ancak söz konusu faaliyetlerin bir arada yürütülmesi sonucunda işe ilişkin sabit yerde oluşan bütün bu faaliyetlerin hazırlayıcı veya yardımcı nitelikte olması şarttır.

(5) 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri ile bağlı kalınmaksızın, bir kişi -6 ncı fıkranın uygulanacağı bağımsız nitelikteki bir acente dışında- bir Akit Devlette, diğer Akit Devletin bir teşebbüsü adına hareket ederse, bu teşebbüs, aşağıda belirtilen şartlarla, bu kişinin teşebbüs için gerçekleştirdiği her türlü faaliyet dolayısıyla ilk bahsedilen Akit Devlette bir işyerine sahip kabul edilecektir:

- a) eğer bu kişi, o Devlette teşebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini mutaden kullanırsa, söz konusu kişinin faaliyetleri 4 üncü fıkra da belirtilen ve işe ilişkin sabit bir yerden yapılması durumunda, o fıkra hükümleri uyarınca bu yeri işyeri haline getirmeyen nitelikteki faaliyetlerle sınırlı olmadıkça; veya
- b) eğer bu kişi, böyle bir yetkisi olmamasına rağmen, teşebbüs adına düzenli olarak sevk ettiği mallardan veya ticari eşyadan ilk bahsedilen Devlette mutaden mal veya ticari eşya stoku bulundurursa.

(6) Bir Akit Devlette, bir teşebbüs işlerini yalnızca, kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, genel komisyon acentesi veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acente vasıtasıyla yürüttüğü için bu Devlette bir işyerine sahip kabul olunmayacaktır.

(7) Bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket, diğer Akit Devletin mukimi olan veya bu diğer Devlette ticari faaliyette bulunan (bir işyeri vasıtasıyla veya diğer bir şekilde) bir şirketi kontrol eder ya da onun tarafından kontrol edilirse, bu şirketlerden herhangi biri diğeri için bir işyeri oluşturmayacaktır.

Madde 6

GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

(1) Bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım veya ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

(2) "Gayrimenkul varlık" terimi, söz konusu varlığın bulunduğu Akit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. Terim her halükarda gayrimenkul varlığa müteferri varlıkları, tarım (balık üretimi ve yetiştiriciliği dahil) ve ormancılıkta kullanılan araçları ve hayvanları, özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğer doğal kaynakların işletilmesi veya işletme hakkı karşılığında doğan sabit ya da değişken ödemeler üzerindeki hakları kapsayacak; gemiler, vapurlar ve uçaklar gayrimenkul varlık olarak değerlendirilmeyecektir.

(3) 1 inci fıkra hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğer herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

(4) 1 inci ve 3 üncü fıkra hükümleri aynı zamanda, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklarından elde edilen gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

Madde 7

TİCARİ KAZANÇLAR

(1) Bir Akit Devlet teşebbüsüne ait kazanç, söz konusu teşebbüs diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla orada ticari faaliyette bulunmadıkça, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticari faaliyette bulunursa, teşebbüsün kazançları bu diğer Devlette, yalnızca bu işyerine atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere vergilendirilebilir.

(2) 3 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsü diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla orada ticari faaliyette bulunduğu, her iki Akit Devlette de bu işyerine atfedilecek kazanç, bu işyeri aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve işyerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız bir faaliyet gösterseydi ne kazanç elde edecek ise aynı miktarda bir kazanç olacaktır.

(3) Bir işyerinin kazancı belirlenirken, işyerinin bulunduğu Devlette veya başka herhangi bir yerde yapılan, yönetim ve genel idare giderleri de dahil olmak üzere, işyerinin amaçlarına uygun olan giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir.

(4) Bir işyerine, bu işyeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal veya ticari eşya satın alınması dolayısıyla hiç bir kazanç atfedilmeyecektir.

(5) Kazanç, bu Anlaşmanın diğer maddelerinde ayrı olarak düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığı anda, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

Madde 8

DENİZ VE HAVA TAŞIMACILIĞI

(1) Bir Akit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi veya uçak işletmeciliğinden elde ettiği kazançlar, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

(2) Bu maddenin amaçları bakımından, bir Akit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi veya uçak işletmeciliğinden elde ettiği kazançlar, 1 inci fıkra hükümlerinin uygulanacağı kazançların yanı sıra arızı olarak elde edilmeleri koşuluyla, konteynerlerin kullanımından ya da kiralınmasından elde edilen kazançları da kapsayacaktır.

(3) 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri aynı zamanda, bir ortaklığa, bir ortak teşebbüse veya uluslararası faaliyet gösteren bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

Madde 9

BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

(1) a) Bir Akit Devlet teşebbüsü doğrudan veya dolaylı olarak diğer Akit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında, veya

b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı olarak bir Akit Devlet teşebbüsünün ve diğer Akit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında,

ve her iki halde de, iki teşebbüs arasındaki ticari veya mali ilişkilerde oluşan veya oluşturulan koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, bu şartlar altında, teşebbüslerden birisinde olması gereken, fakat bu koşullar nedeniyle kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenir ve buna göre vergilendirilebilir.

(2) Bir Akit Devletin kendi teşebbüsünün kazancına dahil edip vergilendirdiği kazanç, diğer Akit Devlette vergilendirilen diğer Devletin teşebbüsünün kazancını içermesi ve aynı zamanda ilk bahsedilen Devletin kavradığı bu kazancın, iki bağımsız teşebbüs arasında olması gereken koşullar göz önünde tutularak, sonradan ilk bahsedilen Devletçe yapılan hesaplamalar sonucunda belirlenen kazanç olması durumunda, diğer Devlet bu belirlemenin yerinde olduğu kanaatine varırsa, söz konusu kazanç üzerinden alınan verginin miktarında gerekli düzeltmeleri yapacaktır. Bu düzeltme yapılırken, bu Anlaşmanın diğer hükümleri göz önünde tutulacak ve gerektiğinde Akit Devletlerin yetkili makamları birbirlerine danışacaklardır.

Madde 10 TEMETTÜLER

(1) Bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen temettüler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

(2) Bununla beraber söz konusu temettüler, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu Akit Devlette ve bu Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, temettünün gerçek lehdarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi:

a) Avusturya yönünden:

(i) temettünün gerçek lehdarı, temettü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az yüzde 25 ini elinde tutan bir şirket (ortaklık hariç) ise, gayrisafi temettü tutarının yüzde 5 ini;

(ii) tüm diğer durumlarda gayrisafi temettü tutarının yüzde 15 ini;

b) Türkiye yönünden:

(i) temettünün gerçek lehdarı, temettü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan en az yüzde 25 ini elinde tutan bir şirket (ortaklık hariç) ise, söz konusu temettülerin Avusturya'da vergiden istisna edilmesi koşuluyla gayrisafi temettü tutarının yüzde 5 ini;

(ii) tüm diğer durumlarda gayrisafi temettü tutarının yüzde 15 ini

aşmayacaktır.

Bu fıkra, temettülerin ödendiği kazançlar yönünden şirketin vergilendirilmesini etkilemeyecektir.

(3) Bu maddede kullanılan "temettü" terimi, hisse senetlerinden, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, kurucu hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazanç katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirleri, bunun yanı sıra dağıtım yapan şirketin mukim olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirler ile yatırım fonu ve yatırım ortaklığından elde edilen gelirleri ifade eder.

(4) Diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunan bir Akit Devlet şirketinin kazancı, 7 nci maddeye göre vergilendirildikten sonra, kalan kısım üzerinden, işyerinin bulunduğu Akit Devlette vergilendirilebilir; ancak bu şekilde alınacak vergi, kalan kısmın yüzde 5 ini aşmayacaktır.

(5) Bir Akit Devlet mukimi olan temettünün gerçek lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla orada ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla orada serbest meslek faaliyeti icra ederse ve söz konusu temettü elde ediş olayı ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

(6) Bu maddenin 4 üncü fıkrası hükmü saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukimi olan bir şirket, diğer Akit Devletten kazanç veya gelir elde ettiğinde, bu diğer Devlet, temettülerin kendi mukimlerinden birine ödenmesi veya temettü elde edilmesi ile bu diğer Devlette bulunan bir işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması durumları hariç olmak üzere, bu şirket tarafından ödenen temettüler üzerinden herhangi bir vergi alamaz. Aynı şekilde bu diğer Devlet, ödenen temettülerin veya dağıtılmamış kazancın tamamen veya kısmen bu diğer Devlette elde edilen kazanç veya gelir olup olmadığına bakmaksızın, bu şirketin dağıtılmayan kazançları üzerinden dağıtılmayan kazançlara uygulanan bir vergi alamaz.

Madde 11

FAİZ

(1) Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

(2) Bununla beraber söz konusu faiz, elde edildiği Akit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak faizin gerçek lehdarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi:

- a) Oesterreichische Kontrollbank AG ya da amacı ihracatı teşvik etmek olan benzeri bir Türk kamu kuruluşu tarafından, ihracatı teşvik etmek amacıyla verilen, garanti edilen ya da sigortalanan bir borç ya da alacaktan dolayı ödenen faizin gayrisafi tutarının yüzde 5 ini;
- b) Faiz bir banka tarafından elde edilmişse, gayrisafi faiz tutarının yüzde 10 unu;
- c) Tüm diğer durumlarda gayrisafi faiz tutarının yüzde 15 ini aşmayacaktır.

(3) 2 nci fıkrası hükümlerine bakılmaksızın, faizin diğer Akit Devlete ya da bu diğer Devletin Merkez Bankası'na ödenmesi durumunda, söz konusu faiz elde edildiği Akit Devlette vergiden istisna edilecektir.

(4) Bununla beraber, komanditer ortağın, komanditer olarak iştirakinden ya da borca katılma ve kar paylı tahvillerden elde ettiği gelir dahil olmak üzere, kazançta katılma hakkı sağlayan haklardan ya da alacaklardan elde ettiği gelir, gelirin doğduğu Akit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre vergilendirilebilir.

(5) Bu maddede kullanılan "faiz" terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın veya borçlunun kazancına katılma hakkını tanısin tanımasın, her nevi alacaktan doğan gelirleri ve özellikle kamu menkul kıymetleri ile tahvil veya borç senetlerinden elde edilen gelirler ile söz konusu menkul kıymet, tahvil veya borç senetlerine bağlı prim ve ikramiyeleri ifade eder.

(6) Bir Akit Devlet mukimi olan faizin gerçek lehdarı, faizin elde edildiği diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla orada ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla orada serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve söz konusu faizin ödendiği alacak ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1, 2, 3 ve 4 üncü fıkrası hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

(7) Bir Akit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi ya da bu Devletin bir mukimi tarafından ödenen faizin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi, bir Akit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve faiz bu işyeri veya sabit yerden kaynaklandığında, söz konusu faizin, işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

(8) Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumda ödeyici ve lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilave ödeme, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Akit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 12

GAYRİMADDİ HAK BEDELLERİ

(1) Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddi hak bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

(2) Bununla beraber, söz konusu gayrimaddi hak bedelleri elde edildikleri Akit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi gayrimaddi hak bedelinin gayrisafi tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

(3) Bu maddede kullanılan "gayrimaddi hak bedelleri" terimi, sinema filmleri ile radyo ve televizyon kayıtları dahil olmak üzere, edebi, sanatsal veya bilimsel her nevi telif hakkının, her nevi patentin, alameti farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin veya sınai, ticari veya bilimsel teçhizatın kullanımı veya kullanım hakkı karşılığında veya sınai, ticari veya bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikimi karşılığında yapılan her türlü ödemeyi ifade eder.

(4) Bir Akit Devlet mukimi olan gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarı, söz konusu bedelin elde edildiği diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla orada ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla orada serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve söz konusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

(5) Bir Akit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi ya da bu Devletin bir mukimi tarafından ödenen gayrimaddi hak bedelinin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddi hak bedelini ödeyen kişi, bir Akit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlette gayrimaddi hak bedelini ödemeye neden olan hak veya varlık ile bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve gayrimaddi hak bedeli bu işyeri veya sabit yerden kaynaklandığında, söz konusu gayrimaddi hak bedelinin, işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Akit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

(6) Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddi hak bedelinin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ile gerçek lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilave ödeme, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Akit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 13

SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

(1) Bir Akit Devlet mukimince, diğer Akit Devlette yer alan ve 6 ncı maddede belirtilen gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

(2) Bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir işyerinin ticari varlığına dahil menkul varlıkların veya bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı sabit bir yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, bu işyerinin (yalnız veya tüm teşebbüsle birlikte) veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

(3) Bir Akit Devlet mukiminin, uluslararası trafikte işletilen gemi veya uçakların veya söz konusu gemi veya uçakların işletilmesiyle ilgili menkul varlıkların elden çıkarılmasından sağladığı kazançlar, yalnızca o Devlette vergilendirilecektir.

(4) 1, 2 ve 3 üncü fıkralarda belirtilenlerin dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, yalnızca elden çıkaranın mukim olduğu Akit Devlette vergilendirilecektir. Bununla beraber, bundan bir önceki cümlede bahsedilen ve diğer Akit Devlette elde edilen sermaye değer artış kazançları, iktisap ve elden çıkarma arasındaki süre bir yılı aşmadığı takdirde, bu diğer Akit Devlette vergilendirilecektir.

Madde 14

SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

(1) Bir Akit Devlet mukiminin serbest meslek hizmetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Bununla beraber bu hizmet veya faaliyetler diğer Devlette icra edilirse ve eğer:

- a) bu kişi, bu diğer Devlette, söz konusu hizmet veya faaliyetleri icra etmek amacıyla sürekli kullanabileceği sabit bir yere sahip ise; veya
- b) bu kişi, bu diğer Devlette, söz konusu hizmet veya faaliyetleri icra etmek amacıyla, 12 aylık herhangi bir kesintisiz dönemde, bir veya birkaç seferde toplam 183 gün veya daha uzun bir süre kalırsa,

söz konusu gelir aynı zamanda bu diğer Akit Devlette de vergilendirilebilir.

Böyle bir durumda, olayına göre, ya yalnızca söz konusu sabit yere atfedilebilen gelir, ya da yalnızca bu diğer Devlette bulunulan süre içinde icra edilen hizmet veya faaliyetlerden elde edilen gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

(2) Bir Akit Devlet teşebbüsünün serbest meslek hizmetleri veya benzer nitelikteki diğer faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Bununla beraber, eğer bu hizmet veya faaliyetler diğer Devlette icra edilirse ve eğer:

- a) Teşebbüs, bu hizmet veya faaliyetleri icra etmek üzere bu diğer Devlette bir işyerine sahip olursa veya,
- b) Faaliyetlerin icra edildiği süre veya süreler, 12 aylık herhangi bir kesintisiz dönemde toplam 183 günü aşarsa,

söz konusu gelir aynı zamanda bu diğer Akit Devlette de vergilendirilebilir.

Böyle bir durumda, olayına göre, yalnızca söz konusu işyerine atfedilebilen gelir veya yalnızca bu diğer Devlette icra edilen hizmet ya da faaliyetlere atfedilebilen gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir. Her iki durumda da, bu teşebbüs, söz konusu gelir, bu teşebbüsün diğer Devlette bulunan bir işyerine atfedilebilen bir gelirmiş gibi bu diğer Devlette, bu Anlaşmanın 7 nci maddesi hükümlerine göre vergilendirilmeyi tercih edebilir. Bu tercih, diğer Devletin söz konusu gelir üzerinden tevkifat suretiyle vergi alma hakkını etkilemeyecektir.

(3) "Serbest meslek faaliyetleri" terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebî, sanatsal, eğitici veya öğretici faaliyetleri, bunun yanı sıra doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin ve muhasebecilerin bağımsız faaliyetlerini ve özel mesleki beceri gerektiren diğer faaliyetleri kapsamına alır.

Madde 15 **BAĞIMLI FAALİYETLER**

(1) 16, 18, 19 ve 20 nci maddelerin hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukiminin bir hizmet dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri gelirler, bu hizmet diğer Akit Devlette ifa edilmedikçe, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen söz konusu gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

(2) 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette ifa ettiği bir hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer:

- a) Gelir elde eden kişi, diğer Devlette ilgili takvim yılı içinde başlayan veya biten herhangi bir 12 aylık dönemde bir veya bir kaç seferde toplam 183 günü aşmayan bir süre kalırsa, ve
- b) Ödeme, diğer Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya bu işveren adına yapılırsa, ve
- c) Ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılmazsa

yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir.

(3) Bu maddenin önceki hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet teşebbüsü tarafından, uluslararası trafikte işletilen bir gemi veya uçakta ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelir, bu Akit Devlette vergilendirilebilir.

Madde 16 **MÜDÜRLERE YAPILAN ÖDEMELER**

Bir Akit Devlet mukiminin, diğer Akit Devlet mukimi olan bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğer benzeri ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Madde 17 **SANATÇI VE SPORCULAR**

(1) 14 ve 15 inci maddelerin hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukimi olan tiyatro, sinema, radyo veya televizyon sanatçısı gibi bir sanatçının veya bir müzisyenin ya da bir sporcunun diğer Akit Devlette bu sıfatla icra ettiği şahsi faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

(2) Bir sanatçının ya da sporcunun icra ettiği şahsi faaliyetlerden doğan gelir, sanatçının veya sporcunun kendisi adına değil de bir başkası adına tahakkuk ederse, bu gelir 7, 14 ve 15 inci maddelerin hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Akit Devlette vergilendirilebilir.

(3) Bir sanatçı ya da sporcunun bir Akit Devlette icra ettiği faaliyetlerden elde ettiği gelir, bu Devlete yapılan ziyaretin tamamen veya önemli ölçüde diğer Akit Devletin ya da politik alt bölümünün veya mahalli idaresinin kamusal fonlarından desteklenmesi halinde, bu Devlette vergiden istisna edilecektir.

Madde 18 **EMEKLİ MAAŞLARI**

(1) Bu Anlaşmanın 19 uncu maddesinin 2 nci fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, geçmiş çalışmaların karşılığında ödenen emekli maaşları ve diğer benzeri ödemeler ile Akit Devletlerden her birinin sosyal güvenlik sistemi kapsamında yapılan her türlü ödeme ve bu maddenin 2 nci fıkrasında tanımlanan düzenli ödemeler, yalnızca ödeme yapılan kişinin mukim olduğu Devlette vergilendirilecektir.

(2) "Düzenli ödeme" terimi, para veya parayla ölçülebilir bir menfaat karşılığında tam ve yeterli ödemede bulunma yükümlülüğüne bağlı olarak, ömür boyu veya belirli ya da belirlenebilir bir süre, belirli zamanlarda, düzenli olarak ödenecek toplam meblağı ifade eder.

Madde 19 KAMU HİZMETİ

- (1) a) Bir Akit Devlete, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından yapılan ve emekli maaşı dışında kalan ücret, maaş ve diğer benzeri ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.
- b) Bununla beraber, hizmet diğer Devlette ifa edilirse ve gerçek kişi bu diğer Devletin bir mukimi ise, söz konusu ücret, maaş ve diğer benzeri ödemeler yalnızca diğer Akit Devlette vergilendirilecektir. Ancak, bu kişinin;
- (i) bu Devletin bir vatandaşı olması; veya
- (ii) yalnızca bu hizmeti ifa etmek amacıyla bu Devletin bir mukimi durumuna geçmemiş olması
- gerekmektedir.
- (2) a) Bir Akit Devlete, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından ödenen veya bunlarca oluşturulan fonlardan ödenen emekli maaşları, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.
- b) Bununla beraber, gerçek kişinin diğer Akit Devletin bir mukimi ve vatandaşı olması halinde, söz konusu emekli maaşı yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.
- (3) Bir Akit Devlet, politik alt bölümü veya mahalli idaresi tarafından yürütülen ticari faaliyetlerle bağlantılı olarak verilen hizmetler karşılığında yapılan ücret, maaş ve diğer benzeri ödemeler ile emekli maaşlarına 15, 16, 17 ve 18 inci maddelerin hükümleri uygulanacaktır.
- (4) Benzer şekilde, bu maddenin 1 inci ve 3 üncü fıkraları, Türkiye'deki Avusturya Dış Ticaret Müsteşarı ve personeline yapılan ödemeler ile Türk Ticaret Odasına verilen hizmetler karşılığında bu Ticaret Odası tarafından bir gerçek kişiye yapılan ödemelere de uygulanacaktır.

Madde 20 ÖĞRENCİLER

- (1) Bir Akit Devleti ziyareti sırasında veya ziyaretinden hemen önce diğer Akit Devletin mukimi durumunda olan ve ilk bahsedilen Devlette yalnızca öğrenim veya mesleki eğitim amacıyla bulunan bir öğrenciye veya stajyere, geçimini, öğrenimini veya mesleki eğitimini sağlayabilmesi için yapılan ödemeler bu Devlette vergilendirilmeyecektir.
- (2) Hali hazırda ya da önceden bir Akit Devletin mukimi durumunda olan bir öğrenci veya stajyerin, diğer Akit Devlette ilgili mali yıl içinde bir veya birkaç seferde toplam 183 günü aşmayacak bir sürede ifa ettiği hizmet dolayısıyla elde ettiği ödemeler hizmetin doğrudan bu kişinin ilk bahsedilen Devlette sürdürdüğü çalışmaları ya da mesleki eğitimi ile ilgili olması halinde bu diğer Devlette vergilendirilmeyecektir.

Madde 21 DİĞER GELİRLER

(1) Bir Akit Devlette doğan ve bu Anlaşmanın önceki maddelerinde açıkça bahsedilmeyen gelir unsurları, bu Devlette vergilendirilebilir.

(2) Her iki Akit Devletin dışında doğan gelir unsurları, yalnızca söz konusu geliri elde eden kişinin mukim olduğu Akit Devlette vergilendirilecektir.

Madde 22 ÇİFTE VERGİLENDİRMENİN ÖNLENMESİ

Çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir:

(1) Avusturya'da:

- a) Bir Avusturya mukimi, bu Anlaşma hükümlerine göre Türkiye'de vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Avusturya, b) ile e) bentleri hükümleri saklı kalmak üzere, söz konusu geliri vergiden istisna edecektir.
- b) Bir Avusturya mukimi, 10 uncu maddenin 2 nci fıkrası, 11 inci maddenin 2 nci ve 4 üncü fıkraları, 12 nci maddenin 2 nci fıkrası, 13 üncü maddenin 4 üncü fıkrasının ikinci cümlesi ve 21 inci maddenin 1 inci fıkrası hükümlerine göre Türkiye'de vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Avusturya, bu mukimin geliri üzerinden ödeyeceği vergiden, Türkiye'de ödediği vergiye eşit bir miktarın mahsubuna müsaade edecektir. Bununla beraber söz konusu mahsup, Türkiye'de elde edilen gelir unsurlarına atfedilebilen, mahsuptan önce hesaplanan vergi miktarını aşmayacaktır.
- c) 10 uncu maddenin 2 nci fıkrasının b) (i) bendi bakımından, Türkiye mukimi olan bir şirket tarafından Avusturya mukimi olan bir şirkete ödenen temettüleri, Avusturya iç mevzuatının ilgili hükümlerine-ki söz konusu mevzuat zaman zaman bu hükümlerin genel yapısını etkilemeden değişebilir- ve söz konusu mevzuatın gerektirdiği koşullardan küçük sapmalara bakılmaksızın Avusturya'da vergiden istisna edilecektir.
- d) Anlaşmanın herhangi bir hükmüne uygun olarak bir Avusturya mukimi tarafından elde edilen gelir Avusturya'da vergiden istisna edilirse, Avusturya, bu mukimin geriye kalan geliri üzerinden alınacak vergiyi hesaplarken, istisna edilen geliri de dikkate alabilir.
- e) Bir Avusturya mukimi Türkiye'den faiz veya gayrimaddi hak bedeli elde eder ve söz konusu faiz veya gayrimaddi hak bedelleri Türkiye'de, faiz için 11 inci maddenin 2 nci fıkrasının a) ile c) bentlerinde belirlenen oranlardan ve gayrimaddi hak bedelleri için ise yüzde 10'dan daha düşük bir oranda vergilendirilir ise, olayına göre faiz veya gayrimaddi hak bedelleri üzerinden alınan Avusturya vergisinden, söz konusu faiz ya da gayrimaddi hak bedelinin gayrisafı tutarının, faizlerde duruma göre yüzde 5, yüzde 10 ya da yüzde 15 ine, gayrimaddi hak bedellerinde ise yüzde 10 una eşit bir tutarın mahsubuna müsaade edilecektir.

(2) Türkiye'de:

- a) Türkiye dışındaki bir ülkede ödenen vergilerin Türk vergisinden mahsubuna ilişkin Türk mevzuatı hükümleri saklı kalmak üzere, bir Türkiye mukiminin, Avusturya'daki kaynaklardan elde ettiği gelir (kazançlar ve vergiye tabi gelirler dahil) üzerinden, Avusturya mevzuatı gereğince ve bu Anlaşmaya uygun olarak ödenecek Avusturya vergisinin, söz konusu gelir üzerinden alınacak Türk vergisinden mahsubuna müsaade edilecektir. Bununla birlikte bu mahsup, söz konusu gelire atfedilebilen, mahsuptan önce hesaplanan Türk vergisi miktarını aşmayacaktır.
- b) Anlaşmanın herhangi bir hükmü uyarınca bir Türkiye mukimi tarafından elde edilen gelir Türkiye'de vergiden istisna edilirse, Türkiye, bu mukimin geriye kalan geliri üzerinden alınacak vergiyi hesaplarken, istisna edilmiş olan geliri de dikkate alabilir.

Madde 23

AYRIM YAPILMAMASI

(1) Bir Akit Devletin vatandaşları, diğer Akit Devlette, bu diğer Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda, özellikle mukimlik yönünden, karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır. Bu hüküm aynı zamanda, 1 inci madde hükümleri ile bağlı kalınmaksızın, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olmayan kişilere de uygulanacaktır.

(2) Bir Akit Devletin mukimi olan vatansız kişiler, her iki Akit Devlette de, ilgili Devletin vatandaşlarıyla aynı koşullarda, özellikle mukimlik yönünden, karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere, tabi tutulmayacaklardır.

(3) 10 uncu maddenin 4 üncü fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir işyeri, diğer Devlette, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine göre daha az lehe bir vergileme ile karşı karşıya kalmayacaktır. Bu hüküm, bir Akit Devletin kendi mukimlerine şahsi veya ailevi durumları dolayısıyla uyguladığı şahsi indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Akit Devlet mukimlerine de uygulamak zorunda olduğu yönünde anlaşılacaktır.

(4) 9 uncu maddenin 1 inci fıkrası, 11 inci maddenin 8 inci fıkrası veya 12 nci maddenin 6 ncı fıkrası hükümlerinin uygulanacağı haller hariç olmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünce diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen faiz, gayrimaddi hak bedeli ve diğer ödemeler, söz konusu teşebbüsün vergilendirilebilir kazancının belirlenmesinde, bu ödemeler ilk bahsedilen Devletin bir mukimine yapılmış gibi aynı koşullarda indirilebilecektir.

(5) Bir Akit Devletin, diğer Akit Devletin bir veya birkaç mukimi tarafından, doğrudan veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Devlette, bu Devletin diğer benzeri teşebbüslerinin tabi oldukları veya olabilecekleri vergilemeden veya buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

Madde 24

KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

(1) Bir kişi, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşma hükümlerine uygun düşmeyen bir vergileme yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen çözüm yollarıyla bağlı kalmaksızın, durumu mukimi olduğu Akit Devletin yetkili makamına veya durumu 23 üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun düşerse, vatandaşı olduğu Akit Devletin yetkili makamına arz edebilir. Söz konusu müracaat, Anlaşma hükümlerine aykırı düşen bir vergilemeyle sonuçlanan eylemin ilk bildiriminden itibaren üç yıl içerisinde yapılmalıdır.

(2) Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulur ancak kendisi tatminkar bir çözüme ulaşamaz ise, Anlaşmaya ters düşen vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Akit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşma yoluyla konuyu çözmeye gayret sarf edecektir. Anlaşmaya varılan her husus, Akit Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen zamanaşımı sürelerine bakılmaksızın uygulanacaktır.

(3) Akit Devletlerin yetkili makamları, Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan her türlü güçlüğü veya tereddütü karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir. Yetkili makamlar aynı zamanda, Anlaşmada ele alınmayan durumlardan kaynaklanan çifte vergilendirmenin ortadan kaldırılması için de birbirlerine danışabilirler.

(4) Akit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle, kendilerinden veya temsilcilerinden oluşan bir Komisyon kanalı da dahil olmak üzere, doğrudan haberleşebilirler.

Madde 25

BİLGİ DEĞİŞİMİ

(1) Akit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri veya Anlaşma ile uyumsuzluk göstermediği sürece Akit Devletler, politik alt bölümleri veya mahalli idareleri adına alınan her tür ve tanımdaki vergilerle ilgili iç mevzuat hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bilgi değişimi 1 inci ve 2 inci maddelerle sınırlı değildir. Bir Akit Devlet tarafından alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca birinci cümlede bahsedilen vergilerin tahakkuk veya tahsilleri veya cebri icra ya da kovuşturmasıyla veya bu hususlardaki itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adli makamlar ve idari kuruluşlar dahil), verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar söz konusu bilgileri yalnızca bu amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar söz konusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adli kararlar alınırken açıklayabilirler.

(2) 1 inci fıkra hükümleri, hiçbir surette bir Akit Devleti:

- a) Kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatına ve idari uygulamalarına uymayacak idari önlemler alma;
- b) Kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatı veya normal idari işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma

- c) Herhangi bir ticari, sınai, mesleki sırrı veya ticari işlemi aleni hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

Madde 26

TAHSİLATTA YARDIMLAŞMA

Akit Devletler, vergilerin tahsilatında, bir Akit Devlet tarafından alınan vergilere mevcut Anlaşma ile tanınan muafiyetin, bu Anlaşmadan yararlanma hakkı olmayan kişiler lehine uygulanmayacağını güvence altına alabildikleri ölçüde, aşağıdaki şartlarla birbirlerine yardım etmeyi ve destek sağlamayı üstlenirler:

- a) talepte bulunan Devlet, tahsilatı için diğer akit Devletin aracılığı istenilen tutarların vadesinin geldiğini ve icra yoluyla istenebilir olduğunu belirten, kendi yetkili makamı tarafından onaylanmış belgenin bir örneğini sağlamak zorundadır.
- b) bu madde hükümlerine uygun olarak sağlanan belge, talepte bulunulan ülkenin kanunları uyarınca icraya verilebilir. Mevcut Avusturya mevzuatında bu belgelerin icrai takibatının, yetkili vergi dairesi tarafından yapılacağı belirtilmiştir.
- c) talepte bulunulan Devlet, kendisinin benzer vergi alacaklarını tahsil etme yöntemlerine uygun olarak tahsilatta bulunmaya gayret gösterecektir; ancak, tahsil edilecek olan vergi alacağı, talepte bulunulan Devlette rüçhanlı alacak olarak değerlendirilmeyecektir. Avusturya Cumhuriyeti'nde icrai uygulama Finanzprokuratur ya da onun adına hareket etmeye yetkili kılınan vergi dairesi tarafından talep edilecektir.
- d) Borcun varlığına ya da miktarına ilişkin itirazlar, yalnızca talepte bulunan Devletin yetkili mahkemesine yapılabilecektir.

Bu madde hükümleri, Akit Devletlerden her birine, kendi vergilerini tahsil etmede kullanılanlardan farklı olan ya da egemenliğine, güvenliğine, kamu politikasına veya ulusal çıkarlarına ters düşen idari yöntemler uygulama zorunluluğu yüklemeyecektir.

Madde 27

DİPLOMAT HÜVİYETİNDEKİ MEMURLAR VE KONSOLOSLUK MEMURLARI

Bu Anlaşma hükümleri, diplomat hüviyetindeki memurlar veya konsolosluk memurlarının uluslararası hukukun genel kuralları veya özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları mali ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

Madde 28

YÜRÜRLÜĞE GİRME

(1) Bu Anlaşma onaylanacak ve onay belgeleri en kısa sürede teati edilecektir.

(2) Bu Anlaşma, onay belgelerinin teatisini takip eden üçüncü ayın ilk günü yürürlüğe girecek ve onay belgelerinin teati edildiği takvim yılının Aralık ayının 31 inci gününden sonra başlayan herhangi bir vergilendirme dönemine ilişkin vergiler bakımından uygulanacaktır.

(3) 3 Kasım 1970 tarihinde Viyana'da imzalanan, Türkiye Cumhuriyeti ile Avusturya Cumhuriyeti Arasında Gelir ve Servet Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmenin Önlenmesine ve Diğer Bazı Hususların Düzenlenmesine İlişkin Anlaşma, bu Anlaşmanın, bu maddenin 2 inci fıkrasına uygun olarak yürürlüğe girdiği tarihten itibaren hüküm ifade etmeyecektir.

Madde 29

YÜRÜRLÜKTEN KALKMA

Bu Anlaşma, bir Akit Devlet tarafından feshedilinceye kadar yürürlükte kalacaktır. Akit Devletlerden her biri, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beşinci yıldan sonraki takvim yılının 30 Haziran'ında ya da daha önce diplomatik yollardan yazılı fesih ihbarnamesi vermek suretiyle Anlaşmayı feshedebilir. Bu durumda Anlaşma, fesih ihbarnamesinin verildiği takvim yılının 31 Aralık'ından sonra başlayan herhangi bir vergilendirme dönemine ilişkin vergiler bakımından uygulanmayacaktır.

BU HUSUSLARI TEYİDEN, aşağıda imzaları bulunan iki Akit Devletin tam yetkili temsilcileri, bu Anlaşmayı imzaladılar.

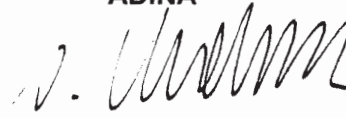
Türk, Alman ve İngiliz dillerinde ikişer nüsha halinde, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, 28 Mart 2008 tarihinde, Viyana'da düzenlenmiştir. Yorumda farklılık olması halinde İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ADINA

Kemal UNAKITAN
Maliye Bakanı

AVUSTURYA CUMHURİYETİ
ADINA

Wilhelm MOLTERER
Başbakan Yardımcısı ve
Maliye Bakanı

PROTOKOL

Türkiye Cumhuriyeti ile Avusturya Cumhuriyeti arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının imzalanması sırasında, imzalayan taraflar, aşağıdaki hükümlerin Anlaşmanın ayrılmaz bir parçasını oluşturduğu hususunda anlaşmaya varmışlardır.

1. 10 uncu Maddenin 2 nci fıkrasının b) bendinin (i) altbendine Ek

10 uncu maddenin 2 nci fıkrasının b) (i) bendine ilişkin olarak, Avusturya yetkili makamı, Avusturya iç mevzuatı uyarınca temettülerin muafiyetine ilişkin koşulların oluşup oluşmadığı hususunu teyit edecektir.

2. 12 ve 13 üncü Maddeye Ek

Anlaşmanın 12 ve 13 üncü maddelerine ilişkin olarak, bir varlığın satışı karşılığında alınan ödemelerde, bu ödemelerin söz konusu varlıkla ilgili olarak gerçek bir elden çıkarma karşılığında yapılmadığı ispat edilemez ise 13 üncü madde hükümlerinin uygulanacağı anlaşılmaktadır. Bu husus ispat edilirse 12 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

3. 21 inci Maddeye Ek

Bir Akit Devlet mukiminin, kanuni bir hak kapsamında diğer Akit Devletten elde ettiği gelir, söz konusu gelirin diğer Akit Devlet kanunları uyarınca vergiden muaf tutulan bir gelir olması halinde, ilk bahsedilen Devlette vergilendirilmeyebilir.

4. 22 nci Maddenin 1 inci fıkrasının e) bendine Ek

Eğer, 22 nci maddenin 1 inci fıkrasının e) bendi hükümlerinin uygulamasına olanak veren bir işlem, esas olarak vergiden kaçınmak amacıyla seçilmiş ise, söz konusu hükümlerin uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

5. 24 üncü Maddenin 2 nci fıkrasına Ek

24 üncü maddenin 2 nci fıkrasına ilişkin olarak, Türkiye yönünden mükellefin, karşılıklı anlaşma sonucunun vergi idaresi tarafından kendisine bildirilmesinden sonraki bir yıllık süre içerisinde söz konusu karşılıklı anlaşma sonucuna ilişkin iadeyi istemek zorunda olduğu anlaşılmaktadır.

BU HUSUSLARI TEYİDEN, aşağıda imzaları bulunan iki Akit Devletin tam yetkili temsilcileri, bu Protokolü imzaladılar.

Türk, Alman ve İngiliz dillerinde ikiye nüsha halinde, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, 28 Mart 2008 tarihinde, Viyana'da düzenlenmiştir. Yorumda farklılık olması halinde İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ADINA

Kemal UNAKITAN
Maliye Bakanı

AVUSTURYA CUMHURİYETİ
ADINA

Wilhelm MOLTERER
Başbakan Yardımcısı ve
Maliye Bakanı